

Historicos errores per obscuratæ Lunæ paradigma
aliud, Christi tempora præcedens videlicet, evidentius ad-
huc diiudicare.

Liuius vno die
segni? eel pfm
S. Gallitradit
atq; euēnit.

Perseus regna
re cæpit annis
ante Christū
375 secundum
Eusebium.

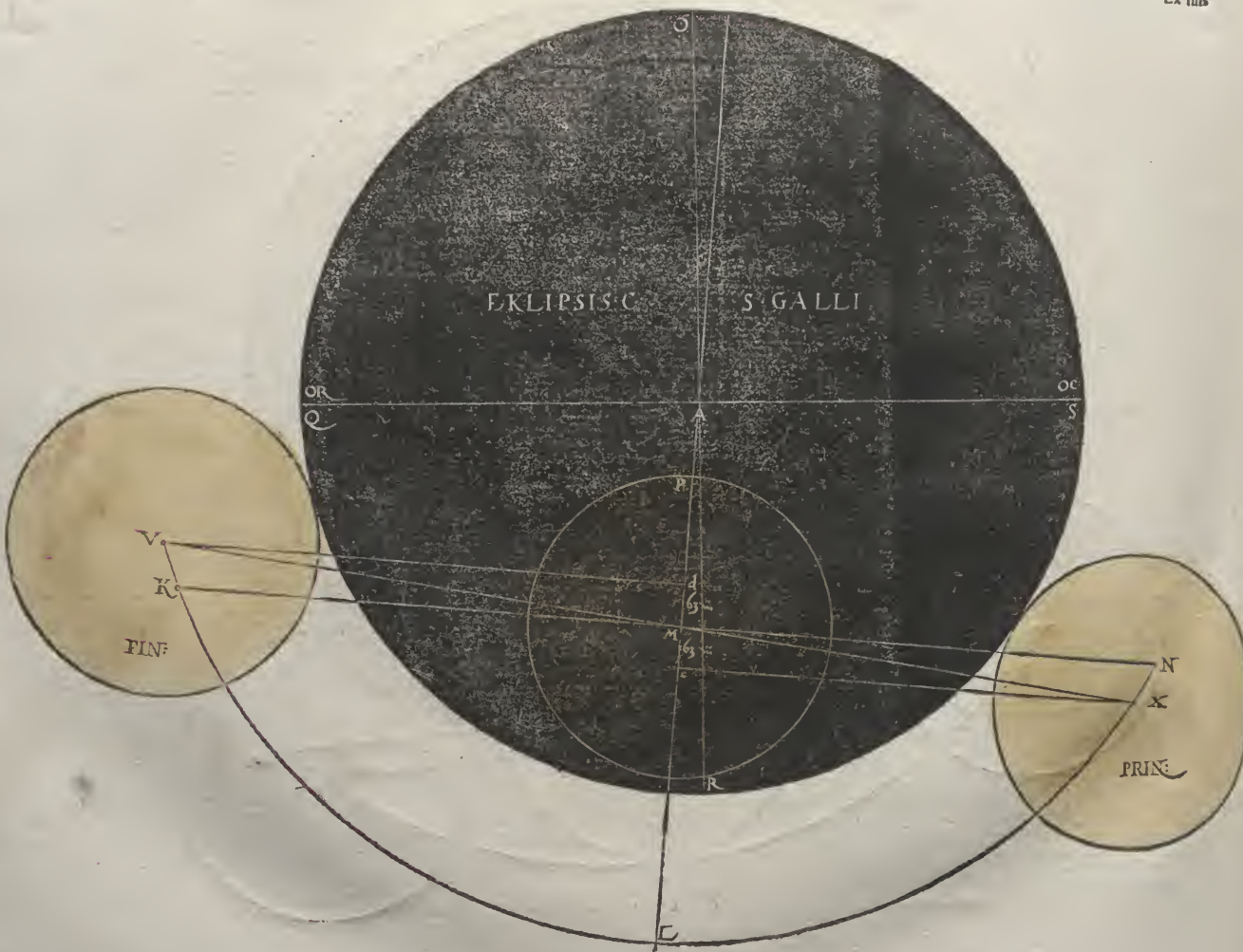
Manifestò cō-
uincitur Euse-
bius septē annī
in regno Per-
sei asserendo
deuiare.

lulus libro quarto Decadis quinte
scribit, Lucio Sulpitium Gallum ex-
ercitui Lucii Aemilii Pauli, quando
Perseum Macedonia regem vltimum
in Samothracia debellauit, captiuumque
Rhoma duxit, Luna eclipsis par-
dixisse futuram, nec sez ob eam rem
militibus terror incuteretur, cum adue-
nondum nocte essent eclipsis Lunari
causa vulgo, Solem enim deficere i-
olim nihil miraculi asserbat, sicut au-
thor est Plutarchus in vita Nint, sed no-
tem ea nocte, quae pridie Nonas Septem-
berdixisse, Liius asserit, id quod nequa-
uerbit. Cōtingit autēnon ea nocte qua
his dies dicta sequuta est (ae fides), ca-
pessetisid enim Luna, non ea, quae di-
citur enim est Liiui tempus potuisse eclipsis
hunc nostrum, esse posse. Et hoc ideo, quod
anno nostro, nec prius nec posterior, eclipsis
incidisse vix sit. Plinius quoque memi-
nentalis historice secundo, capite 12 sed
non absolute expresserit. Annum itaque
gignitur, obseruatum, primo anno Pert-
a Eusebio, anno 504, creati mudi
Olimpiadis 151 anno tertio, qui nume-
anorum ante Christum natum foret. At
cennale obtinuit, palam est illam à Lucio
ante Christum 165. Verum nec illud qui
a eclipsis euentum, anno 172 euren-
seus inuenitur. Illud quod aciepius hoc
ro numeratis 171 annos integros, ple-
nolus

no ꝑ annum antem natiuitatis connumerate oportet) & præterea, Decembrem, Nouembrem, Octobrem menses, vltꝑ ad Septembrem tertium diem retroſum abiens adieceris, tum annum verum citius Perſei tenebis. Huiusmodi annu temporis ratiōnatio, minime genituritur, dum in vrbe condita, non parum, vt dixi, diſſentit. Præſens exemplum intellectui, annum principiꝝ 165, inqꝛe Perſei iura ſecus cecidit, ſecundum Euſebium proponamus. Ille enim ſit nec Euſebius co-
ducimus 165, & relinquuntꝛ 35. Radicem maiore 200 ſubſtrahatur an-
ad annum 200, quæ eſt diſcurſus 14 horarum 18 minutorum 24 ſec.
Radicem itidem coniunctionis Ω & ∅, quæ habet dies 7 Horas
10 mi: 50 ſciphimus. Indices X & Z in interſtudio draconis
ſuper eandem radices deducimus. Quæſitum horarum draconis
nem oppoſitū aliqua in Capite vel Cauda veniens occurrat, promo-
nemus. Illud autem in ſecundo tertio vel quarto Septembris die-
bus contingere debet. Neqꝛ vero annus, ita agensbus nobis, præter
20 poſt hunc alius quiquam obuenit, qui horum diem horarum quicquid
ptium habeat. Vigiñti nouem ore annis ab 200 ſubſtrahis, 17
reſtant, quibus ſi menses reliquos, vltꝑ ad tertium diem Septembris Perſei
retro quites adiciamus, vnum eſciphimus annum pronūtiamus. Quin eſciphimus
imo, ſi 20 aut 30 Annos, vltra citraſque examines ſtudioſiſſime ꝑꝑꝛ annum
nunquam tamen Lunæ defectum eundem ad diem fieri ſperamus. Ad Chriſti
diem diem ſignatꝛ, notem etiam includens, Lunamqꝛ, vt dictum
eſt, interdiu defectum patiri non dicitur. Poſt radicem ore annorum
200, oppoſitionem mediam anni 29 quærens in Septembris, dies
duos horas 17 mi: 6 ſcendiſ. Inter veram & mediam oppoſiti-
nem, horas 4 mi: 25 ſubtrahenda vides, illiſcꝛ ſubſtrahitis, horas
12 mi: 41, tempus veræ oppoſitionis remanere cettis. Reliqua
ad eſciphum quæ delideratur, hæc ſunt.

¶ Locus D verus	Sig: 1)	gra. 6	Mi. 38.
¶ Locus C verus	Sig: 1)	gra. 11	Mi. 49.
¶ Argumentum O	Sig: 3	gra. 0	Mi. 31
¶ Argumentū lati, D	Sig: 1)	gra. 24	Mi. 50
¶ Aux O	Sig: 2	gra. 8	Mi. 30
¶ Argumentū D Medium	Sig: 6	gra. 4	Mi. 13
¶ Argumentū D Verum	Sig: 6	gra. 3	Mi. 18
¶ Lantudo	Mi. 27	Meridionalis ascen.	
¶ Variatio vmbrae	z	26	

Ex hüis

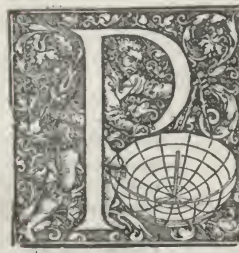

Ex hiis deliquium inuestiganti, cen præceptum est, eâdem qua infra
· subscribitur forma se offert, quæ repræsentat.

- ¶ Puncta 12 \ddot{m} 30.
 ¶ Dimidium quoq; Moram \ddot{m} 16.
 ¶ Tempus calis horam 1 \ddot{m} 28.
 ¶ Motum \mathfrak{D} dimidia durationis tempore \ddot{m} 63
 ¶ Dimidium durationem Hor: 1 \ddot{m} 44.
 ¶ Principium eclipsis Hor: 10 \ddot{m} 57 post meri:
 ¶ Medium eclipsis Hor: 12 \ddot{m} 41.
 ¶ Finem eclipsis Hor. 2 \ddot{m} 25 post medium noctis.

Tempus veræ oppositiōis postremo, Macedonicum ad meridianū
(Perko sex in eodem debellato) referendum foret, nisi in Samothra-
cia inde caput esse, quapropter Samothraceo meridiano vii quoque
malimus. Exregionem itaq̃ tabula, horam i 3̄ 34 repetere, ve-
re oppositiōis tempori Ingoſtadani addentibus, Hora 14̄ 3̄
re pomeridiana, quæ fuerunt medio celſiſſis tempus Samothraci-
æ, præbunt. Ex his vii liquet, sex annis Euleubium in afferenda Per-
opubant, et Macedonici Imperii hinc, tardiorum esse. Quod
licet capſuitate et Macedonici Imperii hinc, tardiorum esse. Quod
vero Liuii dicte celſiſſim hanc conſpectam à ſecunda noctis ho-
ra, quartam vsq̃ esse, putandum est, non ita exacte numeratas, hoc
in loco horas à ſolis occaſu incipienti Liuii, ſed à crepusculo
ſequitur, ſicut ſic per penes vulgum, cuius opinionem ſortita
ſe imitatus eſt, præſertim militum, quorum obſervatio po-
rior in eade quoque celo, mens interior pilo quam po-
ſito, contemplatioq̃ abſolutior in arcis quam altris po-
ſita eſt. Quo circa, quod negligentia militum co-
miſſum hie eſſe reor, nihil nos moueat pe-
niſum, ſed potius horam 12, qualis cer-
teſuit, cum minutis 29, pro
deliqui principio de
ſummamus.

HISTORIAE DEPRAVATAE EXEM
plum adhuc aliud è Plutarcho sumptum,

Metus Niciæ
ob eclipsim vi-
sum.

Quando bellu
Nix gestum
fit.

Taxatur Plu-
tarchi interp̄s
primo.

PLUTARCHVS IN VITA
Niciae ducis Athenienſium tractat. Niciam iam à Syracuſanis, quos aliquandū oppugnauerat, quodammodo circumueſtum, noctū cum ſuis abſitum definat, ſe nimirum 33. aëreūq̃m capere dicitur. vna cum Demophilene, ſicut ex hiftoria colligere eſt. Verum hic forte fortior eadem nocte Lunam deſicere contigit, ſic, indeq̃ vchementius adeo Niciam omneſq̃ milites turbatos, cum propter cauſe ignorantia, grande aliquod malum. Anaxagoras enim tunc temporis prius vna trede, quæ vulgo adhuc ignoſcebat, obſcuratio, quoniam tempore eueniret, eſt quod inſtitutum. Euleubis in croſſo eſe ſcribit anno mundi 782. hic nuſa ſecarnatio 417. fuſſe demonſtrat, ſic ſecundum, quod nequa ſe ita habere, reſt, ſed hunc tunc, 434. ſec ita Chriſtum ſeptembris 8. quando non ita multo poſt illi partem, id eſt, ad puncta tria obumbrat. Annus Euleubi deſectum nullo conti- nuetur, nec priores illi, adeo, v. alius præ- ſert. Meminit præterea Plutarchus Ni- ciæ fluxum Affinū capti, bis verò ſic, quem illi Carnium, Athenienſes λέττων. Maior arbitror appellari. Hoc in loco Plutarchi interpretes, dum bis in præſentia ad textum nihil perſentia ingens, quæ ſuſtinetur, curant maxime. ¶ Primus ſeruat. Erat dies viceſimus quartus mēſis, & mēſis, minime aut viceſimus quartus, græce δὲ φθινόρτῃ, quartum quidem ſignifi- cantis eſt diem. Athenienſes enim decenos ſeu ſex mēſis (in tres enim decarios om- nes) numerare ſoliti ſunt. φθινόρτῃ, id eſt, vel mēſis appellantes, ſic vltima dies mēſis, πενultima δὲ πέτῃ, id eſt, ſeunda deſi- gnatur. Vnde conſtat πέτῃ φθινόρτῃ, quæ

quam Plutarchus *πέρητος* vocat, vicissim septimum, quartum, mensis idem esse. Secundus error vix dicitur, si Plutarchum appellari arbitror. Illam enim veterum Plutarchi cōmentio mino translationi, instituto nullo, sic uerulifimus. Quæ autem translationem illam causam, thagimionem Maium vocaret, meo iudicio id ista, bro sexto de historia animalium scribit, vix eorum me lionie, ferre autem verum diebus 30, post partum vero ne re iam existente (sic enim vetera sonant, *ἡν ἔν τινι ἔατο*) Plinius item libro naturalis historie octauo, capite 30 coitus huius initio fieri, partus autem 30 die. Si ita huius initio, ut scribit Plinius, oportet ut mensis *Ελαφ* bernorum primus autem huius initium, quare ille Aristoteles audiens, omnes ordinat mensis Graiorum ex parte, nec ordine non repertum Decembris latiori, qui et huius est, confers. Hecatombeonem Aprilis, Methagimionem coincidere necesse est. Verum ista mensium græcorum hinc collatione, interpretis vix est, perinde atque nostro te hoc gessit foret. Nostro enim aucti Sol Capricornum de verum huius initium computamus) decimo de quæm huius interpretis nonum græcorum mensem Decembris, Munichionem Ianuario, Thargilionem Februario, Martio cōstitit &c. Atqui Iogecaliter aut Aristoteles tēpore, quod id est, æ præcæritia efflamine. Belli nāq; quod ferere fideli ætate, Sol Capricornum introiit, non ita timis Decembris diebus. Ita potius pro hoc initio eligendus, *ἑλαιοπόριον*, dicens. Quod si fecisset, anni Attici principii in Iunium vix proferri. Præterea tasseret Atheniensibus auctipari annos in nouisulis fallari, (sicut & belli tempore euenit) et interdum anni oportet progredere, facile inextitisset Methagimionem dum Augusto Septembris coincidere posse. Quod illud ipsi sum affrat, libro de animalium historia cōceruis tractat, quos palam testatur mense Boidromion citare coitus celebrare. Hoc autem fit nobis in Septem Sole iam decimum quintum Virginis gradum, iuxta Leonis cauda dicitur, occupante. Sed Aristoteles erranti, appareat circa Septembris medium tere factum eum mensis virginis gradum in Septembris initio teneret, & idem mensis viticulus quiddam, imò ex Septembris vix prorogatum esse, similis ratione methagimionem gusto capum, in Septembris demum finisse. Præterea inuissit Methagimionis nomine Septembrem, tam electione non egeat alia, nisi ut eiusdem vetera trunentem qui enim. Tunc quando Nicias abitur parat fuisse causam propulsisse hanc maximam, quod videlicet sapiens grauerat enim, atq; subinde corruptor, pestem enim iam tum non pauci militum) presentanciam in post pauca subiungit atque idem. Siquidem eum est post stragem, in loco depresso, & ante tot, & sub die & astu deficiant. Dehinc superueniente autumnu geli, ipsa mutatione contrariorum valetudinem con. Adde quod Thucidides historie græcæ accuratissimus cum Plutarcho super hoc bello, quod Thucide vix sentiat. Cuius verba, non forte quis fucum putet, sunt enim de Nicia iam fugiente, & iuxta collem Lepæo quitur, libro Peloponensi belli, septimo, sui finem tæba excurrit. Verum cum a tot viris & loco eminenti cilius enim superne tale vibrabant, non possent per se receptæ, atq; quicquid, cum preleritum existerent ter & imbres, qualis anni tēpore in autumnu vergente re. Vnde extiterit fuit, & eo vehementius, quod existimatio ista omnia fieri &c. Quibus dictis, quid nam tempus Autumnale, ut Plutarchus quoq; alferit, fuisse bus! Satis ergo conuictum arbitror, hoc loco, non Methagimionem accipii, fed Septembrem verius oportet scribitur Nicias vicissim septimo die captum conficiat decimo tertio post eclipsisum. Atheniensis fra paulum copiosius dicitur, mensium suorum dies atares numerare soliti sunt. Præterea *μεσημεριον* dus Atticus fuit, vnde cuius promptum intelligere, p ni illius, proxima post æstium Solstitium coniuncte, eo enim tempore Solstitium æstiuale vltimus Iulij dies continetur. Autumni vero principium ingressu bram ptenisio Septembris die confituit. Cum erpresus Autumni exordio vicina existeret, octauo bris visa est, à quo die retro adhuc 15 si numerationis principium habebis, à quo adhuc 30 diebus *ἡν τὸν ἑλαιοπόριον* mensis, id est, primi æpæ, quod est sēditur. Ea autem die Nouilunium primum, Solstitiens, fieri solum est. Iam si in Methagimione mēso 27 quo Nicias se deditit, dies idem esse 20 Sprehenditur. Postremo Arthicos mensium suorum